

ἐξαμηνίαν, ἐτι δὲ ἀπὸ τῆς ἀ. Σεπτ. 1857 καὶ προδικῶν χρεωλύσιον τοιοῦτον, ὥστε πρὸς 100 μετοχὰς πληρόνεται κατ' ἔτος εἰς τόκους καὶ χρεωλύσιον δραχ. 7,500 κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἔτη καὶ 7,000 κατὰ τὰ ἐπόμενα (ὅσαι καταβάλλονται πρὸ οὐκὼ ἤδη ἔτων εἰς ἐνοίκια ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου)· ἐκ τούτων, αἱ μὲν θέλουσι λογίζεσθαι ὡς τόκος πρὸς 6,0/0 ἐτήσιος, πρὸς τὸ ἐκάστοτε ὑπολειπόμενον τοῦ κεφαλαίου, αἱ δὲ λοιπαὶ ὡς χρεωλύσιον. Ἐπιφυλάττομαι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ πληρῶν καὶ ὅσον περισσότερον χρεωλύσιον δύνωμαι, καὶ νὰ ἐξοφλῶ τελείως ὅσους τῶν μετόχων εὐκολύνωμαι.

» γ'.) Ἡ οἰκοδομὴ θέλει ἀρχίσαι τῇ 15 Αὐγούστου, ε. ε. καὶ θέλει εἶσθαι ἐτοιμὴ τῇ ἀ. Σεπτ. τοῦ ἐπομένου ἔτους, ὅτε καὶ λήγει ἡ προθεσμία τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ὑπὸ τοῦ καταστήματος κατεχομένων νῦν οἰκιῶν.

» ζ'.) Εἰς ἀσφάλειαν τῶν μετόχων καταβάλλεται ἐλεύθερον τὸ οἰκόπεδον, ἀγορασθὲν μὲν ἀντὶ δραχ. 13,000 ὡς ἔγγιστα, ἀλλὰ μετὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ καταστήματος καὶ τῶν τριῶν ἐγγὺς αὐτοῦ οἰκοδομημένων ἰδιωτικῶν ξένων μεγάλων οἰκιῶν, μέλλον πάντως νὰ ὑπερτιμηθῇ πολὺ· κατέβαλον πρὸς τούτοις δραχ. 7,000, τὸ ὅλον 20,000, ἥτοι τὸ πέμπτον ὅλου, λόγῳ μετοχῶν, καὶ ὑποθηκίζω μὲν τὴν οἰκοδομὴν μετὰ τῶν περὶ αὐτὴν εἰς τοὺς μετόχους, ὑποχρεοῦμαι δὲ νὰ μὴ λαμβάνω τόκον καὶ χρεωλύσιον ἐπὶ τῶν μετοχῶν μου, καὶ εἰς πᾶσαν περίστασιν νὰ ἦμαι ὁ τελευταῖος πληρωθησόμενος μέτοχος.

» Πέπεισμαι λοιπὸν, ὅτι οἱ φιλόμουσοι ὁμογενεῖς, ὧν πολλοὶ μὲ παρώτρυναν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο, ἀποβλέποντες εἰς τὰ ἀξιώλογα ὠφελήματα τὰ προκύφοντα ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, καὶ εἰς τὴν παρεχομένην ἀσφάλειαν, θέλουσι προθύμως συμπράξει εἰς τὴν ἀνέγερσιν τοῦ καλοῦ τούτου μνημείου, ὅπερ θέλει παραδώσει τὴν μνήμην τῆς φιλογενείας τῶν καὶ εἰς τὰς ἐπερχομένας γενεάς η.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ Χ. ΚΩΝΣΤΑ.

—*—

Ὑποσχεθέντες νὰ ἀναγράψωμεν εἰς τὰς στήλας τῆς Πανδώρας τοὺς δι' αὐτῆς συντρέχοντας τὸ ὀρφανοτροφεῖον Χ. Κώνστα, ἀναγγέλλομεν ὅτι·

Ὁ ἐν Μαγχεστρίᾳ Κ. Ν. Νομικὸς ἐγένετο τακτικὸς αὐτοῦ συνδρομητῆς, καὶ προσέφερε δρ. 140.

Ὁ Κ. Ν. Δραγούμης ἐδωρήσατο εἰκοσιπέντε ἀντίτυπα τοῦ παρ' αὐτοῦ μεταφρασθέντος καὶ ἐκδοθέντος Βίου τοῦ Οὐασινγκτῶνος, τιμώμενα ἀντὶ δρ. 62 καὶ 1/2.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΗ.

—*—

Νέος τις ὀλίγα γράμματα γινώσκων καὶ μηδὲ ὀρθογραφῶν, ἔφερε πρὸς ἡμᾶς τετράδιον παρῆχον στίχους δημοτικούς τοὺς ὁποίους αὐτὸς κατεσκεύασεν. Ἀναγνώσας τίνες ἐξ αὐτῶν εἶδομεν ὅτι δὲν στερεῖται φαντασίας, οὔτε ἀγνοεῖ τὴν δημοτικὴν γλῶσσαν εἰς ἣν ἐγράψαν τὰ κλεπτικά ᾄσματα. Διεξοδικώτερον δὲ τῶν ἄλλων ὑπάρχει ποίημα α Ὁι κλέφται καὶ ἡ Βοσκοπούλα » ἐπιγραφόμενον, ἐξ οὗ ἀντιγράφομεν ἐνταῦθα τοὺς ἐπομένους στίχους, διατηροῦντες τὴν αὐτὴν γραφὴν.

Τὸ καριόφιλον τοῦ ἑνὸς πέρνει, ἄλλος τὴν κάπα του τὴ λερή,
Ἄλλος τὸ μαῦρο τυμπέρι δένει, κα' ἄλλος κατὰ νὰ πεταχθῇ.
Ὁ Πάνος πέρνει τὸ μονοπάτι, ὁ κκαπετάνιος στὴν κλερτουριά,
Καὶ οἱ τριάντα τὸν ἀκολουθαῖν σὰν τὸ Γκατέρι () τὰ ἄλλ' ἀρνιά.
Μὰ τὰ ψιλάματα βοβολᾶνε οἱ λιονταρόκαρδοι πιδιχτά
Κι' ὅτι κι' ἂν ἔδρουν μπροστὰ τὸ πέρνουν μὲ σιδερένια στήθη γόνηνά.
Πῶ! πῶ! πῶ! τί ἀντίρα μεγάλη, οἱ κλέφταις κάνουνε στὰ βουνά.
Τὸ τραγοῦδι κοινά τὸν τόπο, κα' ἡ σιδερένια τοὺς κατινά.
Ἄμα φτάσανε κάτω ἀρχίζουσιν λιθαρροπέταμα καὶ χοροί,
Μ' ἄμα φτάσανε φτάνει τοῦ Πάνου, γράμμα καὶ λῆϊ φτάνουν ὄχτροί.
Γιὰ χορὸ καὶ λιθάρι ὁ Πάνος τοὺς φωνάζει δὲν εἶναι παδιά.
Τώρα εἶναι καιρὸς γιὰ καρτέρι, Ἀρκούδα, Χρῆστο καὶ Λικολιά,
Τρέχται νὰ πιᾶσαι τὰ διὰ γαϊφύρια ποῦ μᾶς πλανήνουν χίλοι ὄχτροί.
Ἐγὼ θὰ μείνω μ' ἕνα μπουλαῖκι, νὰ πάμε ὅλοι εἶναι τροπή.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

—*—

Πτέρυγες τὸ σῶμα μου δύο·
Εἰς τὰ πρόσω ἀπαύστως πετώ,
Ἐστραμμένα τὰ γῶτα κρατῶ
Πρὸς σέ, καὶ γὰ μ' ἴδης σ' ἐλκύνω.

Ἀλλὰ φεῦ! κακοῦληλος δαίμων
Δύο μόνον πτερὰ μ' ἀφαιρεῖ,
Καὶ τετράποδον ἐν ἀκαρεῖ
Ζῶον μένω δοῦλον καὶ τρέμον·

Ἐν καιρῷ δ' ἂν ἐν μεταθέσει
Τῶν μεινάντων μοι τότε πτερῶν,
Πετῶ καὶ φεύγω μὲ τὸν καιρόν·
Μένεις δ' ἄνους ἂν μ' ἀπολέσης.

Ἐν Μαγχεστρίᾳ. Α. Ε.

(*) Ὁ μεγαλύτερος κρῖς τοῦ ποιμνίου, ὁ λεγόμενος καὶ βήνηρος.